

Det er godt nok, at man arbejder meget, og så sparer man noget op, men hvis der så virkelig er drøn på virksomheden, når man faktisk har fået de her børn, kan det være lidt svært at gå fra og gå ned i tid. Men hvis parterne er indstillet på det og man kunne starte nogle forsøgsvirksomheder eller andet, så synes jeg, vi er kommet et godt stykke vej.

Til fru Anni Svanholt: Jeg synes faktisk, ligestillingsdagsordenen er ved at være udtømt. Det betyder ikke, at vi skal gå i dvale. Vi skal blive ved med at være opmærksomme på, om kvinder krænkes, og om der ikke er lige rettigheder, for det mener jeg bestemt der skal være.

Men hvis vi nu tager sådan noget, som fru Anni Svanholt selv nævnte, antallet af kvinder i Folketinget, så jeg bestemte gerne flere kvinder. Men jeg bliver nødt til at spille bolden tilbage: Har SF ikke selv lige opgivet begrebet positiv særbehandling, fordi man mente, at nu var de dage ovre? Der er sideordnet opstilling i de fleste partier – det kan man i hvert tilfælde beslutte om man vil have – og så er det frit op til vælgerne at stemme på den kandidat, de vil have, og det er de personlige stemmer, der er afgørende. Så synes jeg næsten ikke, man kan gøre mere. Så er det vores opgave nu at forsøge at få flere kvinder i vælgerforeninger og andet.

Til hr. Frank Dahlggaard, som jeg jo vidste ville komme på talerstolen: Ja, jeg må sige, at jeg jubler over, at der er kommet flere vuggestuepladser. Jeg tror ikke, hr. Frank Dahlggaard har prøvet at stå i en situation, hvor man ikke kan få sine børn passet, og hvor man ikke kan komme ud på arbejdsmarkedet.

Det er da utrolig afgørende for ligestillingen, om kvinderne også har deres plads på arbejdsmarkedet. Og jeg ser ikke vuggestuer som en ond ting, men som en god ting, og vi skal så arbejde på, at de bliver bedre, så personalet, et godt personale, har lyst til at være der og arbejde der, så der ikke sker udskiftning, så vi ikke får en ringe personalsituation på området.

(Kort bemærkning).

Frank Dahlggaard (UP):

Ja, man får sig jo en på opleveren her, når en konservativ ordfører står og jubler over, at der er blevet flere institutionspladser til børn.

Er fru Henriette Kjær ikke fuldt vidende om, at børn, små børn – vi taler jo om vuggestuealderen – der bliver passet i institutioner, er mange gange mere syge end børn, der bliver passet hjemme eller inde hos naboen i det lille miljø?

Er fru Henriette Kjær ikke opmærksom på, at børn, der bliver passet i institutioner, er udsat for en larm og en støj, som nogle gange er så voldsom, at hvis der var tale om en industriarbejdsplads for store, voksne mænd, blev den lukket af Arbejdstilsynet?

Er det virkelig konservativ politik, at små børn, som ikke kan hverken gå eller tale endnu, skal opholde sig 7-8 timer i en institution hver dag?

(Kort bemærkning).

Anni Svanholt (SF):

Jeg kan jo forstå på de svar, jeg får her, at fru Henriette Kjær og De Konservative sådan set mener, at det dér med ligestilling er udtømt. Og så må jeg jo så konstatere, at man åbenbart er helt parat til at acceptere de skæve forhold, der eksisterer – jeg tænker her på, at kvinder f.eks. har en væsentlig højere arbejdsløshed end mænd. Er det ikke noget, man skal sætte fokus på dér, hvor der er barrierer og skævheder osv.? Skal man ikke gøre noget for, f.eks. at kvinder bliver ligestillet som pensionister rent økonomisk? Det er jo i øjeblikket sådan, at kvinderne mister i livsindkomst på grund af orlovsordninger og deltidsarbejde osv., skal man bare se bort fra det? Jeg må forstå det sådan, at De Konservative er fuldt tilfredse her.

Med hensyn til opstilling og valg til Folketinget er opstillingsformer jo én ting. Noget andet er, at man da kan gøre noget aktivt for at få kvinder – og mænd selvfølgelig – til at deltage i de lokale folkevalgte råd. Der skal jo en rekruttering til også til Folketinget og gerne den vej efter min opfattelse, og der handler det om at give nogle vilkår, sådan at det reelt er muligt at have familie og arbejde og være lokalt folkevalgt. Man kan godt gøre noget mere aktivt for at stimulere, at der kommer en større deltagelse, og jeg skal da kun begræde, at vi i SF's gruppe ikke kan levere en større repræsentation. Sådan er det for tiden, men forhåbentlig bliver det også rettet op.

(Kort bemærkning).

Henriette Kjær (KF):

Til fru Anni Svanholt: Jeg tror, at med hensyn til at få unge kvinder til at være aktive i politik – hvilket jo er et problem, når man har små børn – er problemet jo ikke bare tilrettelæggelsen af arbejdet f.eks. her i Folketinget. Der er det jo i høj grad, at man skal ud og tale med folk, når de har fri. Det har de om aftenen. Det kræver meget af-